

אשרי אותם שנתקראים צדיקים, שהרי צדיק לא נקרא אלא מי ששותר ברגה זו, אותן הברית הקדושה הוז, אשריהם בעולם זהה ובעוולם הפא. יצאו מן הפעלה. אמר רבי שמואל, כל אחד ואחד יאמר דבר, ונתקד בדרכ.

פתח רבי אלעזר פסוק אחריו, בנימין זאב יטרף וגנו. בנימין זאב יטרף, למה זאב? אלא משום שכך נרשם בפסא, שהרי כל תמיות, קטנות וגדלות, רשומות שם, פפתות (תהלים קד) מיות קטנות עם גדלות, והכפאת שעה שלמה כז נרשם, כמו שלמעלה.

עוד זאב יטרף, שהרי המזבח היה בחלקו, ומזבחו הוא זאב. שם אמר שבניין הוא זאב - לא כז, אלא המזבח שהיה בא כל בחלקו הוא זאב, שהיה יכול בשער כל יום, ובנימין היה זו אותו. משום שהרי היה בחלקו, בכוכב הוא מפרנס וזה. עוד זאב יטרף - זאב יzion, ומהו? אלה בעלי יריבות שעומדים למעלה לקטרוג, וכולם נהנו ונתקננו מתקרבן, ומעוררים התעוררות שלמעלה.

בבקר יאל עד ולערכ ימלח שלל. מה זה בבקר ימלח עד? אלא בבקר, שארכם מתחזר בעולם ונמצאת שעת רצון, רקarbon עוזה התעוררות ונחת רום ועולה עד עד ע"ד, אותו מקום שפתות (דברים ל) ושפט עד ה' אללה.

עוד בבקר, מה זה בבקר? זה ארכם, כמו שאמרנו, שפתות (בראשית כב) וישכם ארכם בבקר. בזמן שנמצא רצון, באotta שעה לא היה יכול רקבן אחר, ומה היה יכול? אותו מקום שנתקרא

ובאין אינון דAKERON צדיקים, דהא צדיק לא אקרי, אלא מאן דעתיר האי דרגא, האי את קיימת קדישא. ובאין אינון בעלמא דין, ובעלמא דאתמי. נפקו מן מערתא, אמר רבינו שמעון, כל חד וחד לימה מלה, ונתקד בארכא.

פתח רבי אלעזר קרא אבותריה, בנימין זאב יטרף וגנו. בנימין זאב יטרף, זאב אמראי. אלא בגין דהכי אתרשים בכרסיה, דהא כל חיוון רברבין זעירין רשיימין תפון. כמה דכתיב, (תהלים קד) מיות קטנות עם גדלות. וכרסיה דעבך שלמה, ה כי אתרשים, פגונא דליילא.

זה זאב יטרף, דהא מזבח בחולקיה הוה. ומזבח איהו זאב. די תימא בנימין איהו זאב, לאו ה כי. אלא מזבח דהוה בחולקיה, הוא זאב, דהוה אכילת בשרא כל יומא ובנימין הוה זו ליה, בגין דהא בחולקיה הוה, כביבול איהו מפרנס וזה להאי זאב.תו זאב יטרף, זאב יzion. ומאן איהו, אילין מארי דרבו, דאיןון קיימי לעילא לקטרוג, וכלו אטהנו ואתפקנן מקרבנא, ומתעריר אתערותא לעילא.

בבקר יאל עד ולערכ ימלח שלל. Mai בגין יאל עד ולערכ ימלח שלל. אלא בצפרא, דארכם אתער בעלמא, ושבטה דרעוו אשתפה, קרבנא עבד אתערותא ובניחא וסלקה עד ע"ד. ההוא אתר, דכתיב, (דברים ל) ושפט עד ה' אללה.

זה בבקר, Mai בבקר, דא ארכם כדקאמון, דכתיב, (בראשית כב) וישכם ארכם בבקר, בזמנא דרעוו אשתפה, בה היא שבעתא לא הוה אכילת קרבנא אחרת,